Goniec Codzienny

WILNO
Czwartek
28 sierpnia 1941 r.
Nr. 34
Cena 30 kopiejek.

Dniepropietrowsk zdobyty

Ostatni punkt oporu na południe od Kijowa zlikwidowany

(Komunikat nadzwyczajny)

Z Głównej Kwatery Führera, 26 sierpnia. P.D. Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje: Szybkie oddziały pancernej armii von Kleist'a zajęły wczoraj po ciężkiej walce przyczółek mostowy Dniepropietrowsk i szturmem zdobyły samo miasto. Nieprzyjaciel stracił zatem swój ostatni punkt oporu na zachodnim brzegu Dniepru, poniżej Kijowa.

Od czasu wdarcia się do łuku rzeki Dniepru, po bitwie pod Humaniem armia von Kleist'a wzięła razem 83.596 jeńców oraz zdobyła 465 dział i 199 czołgów i niezliczone ilości sprzętu wojennego.

Wojska niemieckie bez wytchnienia

gromią armie bolszewickie

Z Kwatery Głównej Fuehrera dnia 26 sierpnia 1941 r. Naczelne Dowództwo Armii niemieckiej podaje: Jak już podano w nadzwyczajnym komunikacie, grupy armii czołgów Generała Pułkownika von Kleist'a 25 sierpnia po ciężkiej walce wzięły szturmem przyczółek Dniepropietrowsk, jak również i miasto. Także ostatnie na zachodnim brzegu Dniepru, u ujścia Dniepru, oraz na południe od Kijowa, stawiające opór siły wroga zostały pobite częściowo w walce wręcz.

Na wschód od Wielkich Łuk masa sił 22 armii bolszewickiej po wielodniowych zażartych walkach została otoczona. W ręce nasze dostało się 30.000 jeńców i 400 dział. Ustalono niezwykle wysokie straty, które wynoszą ponad 40.000 zabitych. Między jeziorem Ilmen i zatoką Fińską w pobliżu Rewla i na całym froncie fińskim, operacje w dalszym ciągu rozwijają się pomyślnie.

Siły powietrzne zadały ciosy zgrupowaniom wojsk sowieckich na wschód od Kijowa i zniszczyły grunownie sieć linii kolejowych na zachód od Moskwy i w rejonie Leningradu. W zatoce Fińskiej lotnicze grupy bojowe zatopiły 4 sowieckie transportowce o pojemności 9.000 ton, uszkodziły ciężko dalsze 4 transportowce, zrzuciły celne bomby na jeden kontrtorpedowiec i statek kierujący flotyllą. Dwa dalsze kontrtorpedowce zostały na wschód od półwyspu Rybackiego celnie trafione.

W walkach przeciwko Wielkiej Brytanii nocy ubiegłej siły powietrzne bombardowały urządzenia portowe na wschodnim wybrzeżu oraz lotniska wyspy. W dniu wczorajszym przy próbach zaatakowania zatoki niemieckiej i wybrzeża Kanału, straciło lotnictwo angielskie 23 samoloty, z których 11 zestrzelono w walkach powietrznych, 4 przez łodzie patrolujące i 2 przez artylerię morską.

Podczas ataku niemieckich samolotów bojowych na bazę morską w Aleksandrii w nocy na 26 sierpnia trafiły bomby w urządzenia portowe i kolejowe powodując przy tym duże straty.

Samoloty angielskie rzuciły ostatniej nocy w niektórych miejscowościach południowych i południowo - zachodnich Niemiec oraz w dzielnicach zamieszkałych Kolonii bomby kruszące i zapalające.

Artyleria przeciwlotnicza zestrzeliła dwa z atakujących samolotów.

Ługa w rękach niemieckich

BERLIN, 26 sierpnia P. D. Na froncie między jeziorem Ilmen i Pejpus, 24 sierpnia niemieckie wojska zdobyły miasto Ługę. Po kilkudniowych walkach grupy wojsk niemieckich przerwały wzmocniony licznymi pozycjami polowymi system fortyfikacyj przed Ługą. W trakcie tych walk usunięto 9200 min oraz zniszczono 112 umocnionych punktów, które mając ściany betonowe oraz kopuły pancerne, były szczególnie mocne. Według dotychczasowych wiadomości w walkach o Ługę wzięto 2.300 jeńców, zniszczono albo też zdobyto 54 czołgi oraz 46 armat. Do rąk niemieckich wpadły wielkie ilości sprzętu wojennego, jak również ciężka i lekka broń piechoty.

Ze zdobyciem zacięcie bronionej Ługi wpadł w ręce niemieckie dalszy ważny węzeł kolejowy. Zaciętość, z jaką bolszewicy bronili, liczącą prawie dwadziecia tysięcy mieszkańców Ługę — tłomaczyć należy tym, że miasto ma duże znaczenie gospodarcze. Jest tam kilka dużych tartaków, jak również fabryk obróbki metali oraz chemicznych. Bolszewicy razem z miastem stracili także punkt, mający duże znaczenie dla lotnictwa.

Naloty falami

Lotnictwo niemieckie dezorganizuje linie kolejowe i bolszewickie drogi transportowe

(P. D.) BERLIN, 25 sierpnia. W dniu 25. 8. niemieckie bombowce zwykłe i pikujące atakujące falami dokonały nalotów na północną część wschodniego frontu, obrzucając bombami wszelkiego rodzaju sowieckie linie kolejowe, drogi transportu i dostarczania posiłków.

W rejonie Rewla celnymi uderzeniami bomb zniszczono sowieckie baterie i pozycje polowe. Jeden sowiecki statek handlowy o pojemności 3.000 ton ciężko uszkodzono w zatoce Fińskiej.

W środkowej części frontu wschodniego w poniedziałek, atakujące niemieckie bombowce poprzerywały w kilku miejscach ważne linie kolejowe oraz zniszczyły pociągi.

Według dotychczas otrzymanych komunikatów, działania wojenne niemieckiego lotnictwa w dniu 25 sierpnia na południowym odcinku frontu wschodniego trwają w dalszym ciągu z niesłabnącą zaciętością. W rejonie na wschód od Dniepropietrowska w czasie ataków na cofające się kolumny bolszewickie zniszczono kilka dział i liczne samochody ciężarowe. W czasie ataków na jedno lotnisko na wschód od Kijowa uszkodzono na ziemi liczne samoloty, a w walce powietrznej zestrzelono 9 sowieckich samolotów. Na Dnieprze zatopiono celnym uderzeniem bomby jeden sowiecki monitor (rzeczny statek pancerny).

Obraz zniszczenia sowieckich dywizyj

w listach sowieckich oficerów

P. D. BERLIN, 26 sierpnia. Podczas pościgu sowieckich oddziałów na odcinku Dniepru przed kilku dniami wpadł w ręce niemieckich żołnierzy między innymi samochód, załadowany oficerskim bagażem i pocztą. Przejrzenie listów oficerów i komisarzy dobitnie wykazało, jak ciężkiego zniszczenia doznały sowieckie dywizje.

Już samych 20 uciekających bolszewików należy do 10 różnych formacji.

„Po większych drogach maszerują Niemcy, musimy więc korzystać z maleńkich drożyn i ścieżek". Tymi słowami sowiecki major Trofimow opisuje odwrót rozproszonych sowieckich oddziałów i w jednym liście do dowódcy 562 sowieckiego pułku piechoty, majora Tatarczuka, roztacza pouczający obraz ciężkiej sytuacji Sowietów. „Szeregowych, wskutek nieprzemyślanych rozkazów, pcha się w różnych kierunkach. Brakuje środków transportowych, zapasów paliwa i prowiantów. Od szeregu dni połączenie z wyższymi sztabami całkiem odcięte. Nawet wyżsi dowódcy i polityczni komisarze nie orientują się w sytuacji i dają się powodować niewłaściwym pogłoskom. Lepsze już niedwuznacznie złe wiadomości, jak ten stan. Jedno jest jasne: sytuacja staje się coraz groźniejsza. Żołnierzy mamy więcej niż potrzeba, ale niepodobna zwyciężać bez dostatecznej ilości czołgów i samolotów".

Bombardowanie Baoki

TOKIO, 26 sierpnia, P. D. Domei podaje z jednej japońskiej bazy lotniczej w Chinach wiadomość, że bombardowano ważny punkt lunghaiskiej linii kolejowej Baoki. Pomimo gwałtownego ognia artylerii przeciwlotniczej wojskowe obiekty bardzo ucierpiały.

Iran zaatakowany

został z czterech stron

ZAGRZEB, 21 sierpnia, P. D. Wkroczenie angielskich i sowieckich wojsk do Iranu uważane jest przez prasę kroacką jako nowe złamanie prawa. Wielkimi czcionkami zwracają pisma uwagę na to, że obecne stanowisko Anglii w stosunku do małych narodów staje się wyraźnym. Angielski powód, jakoby niezwykle duża ilość Niemców w Iranie zagrażała jego neutralności — zaznaczają dziennki — przy wyraźnym oświadczeniu rządu irańskiego i doświadczeniach z podobnymi angielskimi oświadczeniami w Syrii, wykazują jak kłamliwe jest podobne usprawiedliwienie tego nowego przestępstwa przeciwko prawu narodów.

PARYŻ, 26 sierpnia PD. Wtorkowa prasa poranna omawia wielkimi czcionkami napad Anglii i Sowietów na Iran. „W stosunku dwudziestu na jednego rzucają się bolszewicy i Anglicy" — pisze „Cri du Peuple". — „Jednocześnie z czterech stron wkroczyli Brytyjczycy i bolszewicy do Iranu" — oświadcza „Aujord'hui'. Jako „ilustrację do oświadczenia Roosevelt — Churchill" charakteryzuje „Oeuvre" bolszewicko - brytyjską inwazję na Iran. Wszystkie pisma wogóle stwierdzają, że Anglia wydała na pastwę bolszewizmu nowe państwo.

TUNIS, 26 sierpnia, Radio Teheran podało w poniedziałek: „Irański rząd z pożałowaniem musi zakomunikować narodowi, że poseł angielski i ambasador sowiecki, pomimo doręczenia w Londynie względnie w Moskwie odpowiedzi rządu irańskiego na demarche obu krajów, zakomunikowali dziś o godz. 4 rano irańskiemu ministrowi spraw zagranicznych decyzję ich rządów, które postanowiły zastosować środki wojskowe przeciw Iranowi.

O tej samej godzinie wojska sowieckie i angielskie przekroczyły irańską granicę. Wojska sowieckie wkroczyły w Azerbejdżanie w strefę uważaną za zdemilitaryzowaną.

Zmotoryzowane oddziały angielskie przekroczyły irańską granicę Kasrschirin od strony Khanakin. Angielska flota ostrzeliwała port i czołowy punkt transirańskiej kolei Bender Schapur i port Kronsar w zatoce perskiej, wyrządzając szkody. Lotnictwo angielskie dokonało jednego ataku na Teheran.

MADRYT, 26 sierpnia, P. D. Madryckie gazety wieczorne jak najostrzej potępiają angielską inwazję na Iran. Zarzut, że tam miało znajdować się „za wiele Niemców", „Informacjones" nazywają dziecinnym.

Anglicy i bolszewicy, pisze dziennik, mają się tak do siebie, jak moskiewscy bezbożnicy do angielskich kaznodziei. Anglia mówi „Bóg" a ma na myśli diabła, mówi: „niemieckie niebezpieczeństwo", a myśli o nafcie.

Sympatie świata są po stronie Iranu. Niech Anglia wie, że takiego narodu, z kilku tysiącami lat starej kultury, jak irański, nie można bezkarnie obrażać. Angielski sukces będzie tylko pozorny a na końcu jego będzie zwycięstwo Nowej Europy.

RZYM, 25.8. (PD). W miarodajnych włoskich kołach wkroczenie sowieckich i angielskich wojsk do Iranu, o którym dowiedziano się dzisiaj rano, widziane jest jako jawne złamanie neutralności oraz jako brutalne pogwałcenie narodowej suwerenności i niezależności irańskiego państwa. Wielka Brytania — stwierdzają tutaj — swoim bezwzględnym postępkiem wobec Iranu, oprócz stworzenia nowego frontu, ma na oku ciasne polityczno-kapitalistyczne interesy.

Premier perski

o agresji angielsko-sowieckiej

TUNIS, P. D. 26 sierpnia. Według wiadomości, przez radio teherańskie, irański premier Ali Mansur na nadzwyczajnym posiedzeniu irańskiego parlamentu zwrócił się do reprezentantów irańskiego narodu z następującym przemówieniem:

„Wszyscy panowie wiedzą, że na początku obecnej wojny rząd irański, zgodnie z życzeniem szacha, ogłosił ścisłą neutralność kraju. Politykę tę realizowano w dosłownym znaczeniu tego słowa oraz według naszej najlepszej woli. Prowadziliśmy politykę przyjaznych oraz serdecznych stosunków z wszystkimi państwami, które mają stosunki z Iranem, a szczególnie z naszymi sąsiadami.

Nie bacząc na to, rząd brytyjski, w porozumieniu z rządem sowieckim przesłał ultimatum, w którym zażądał od Iranu wysiedlenia większej części zamieszkałych w kraju Niemców. Rząd irański zapewnił oba rządy, że Iran czuwa nad każdym krokiem wszystkich przebywających w kraju cudzoziemców i że ze strony nielicznych Niemców nie może grozić żadne niebezpieczeństwo. Chcąc Anglię oraz Związek Sowiecki uspokoić, rząd irański przedsięwziął odpowiednie kroki, by ograniczyć w kraju liczbę Niemców oraz uczynił wszystko, co było w jego mocy, by zadowolić rząd brytyjski i sowiecki.

Jest godne pożałowania, że pomimo wszelkich wysiłków rządu irańskiego utrzymania pokoju, zamiast wyjaśnienia sprawy na drodze pokojowej przedstawiciele Anglii i Związku Sowieckiego w poniedziałek o godzinie 4 przyszli do mojego domu z groźnym ultimatum.

Według posiadanych przeze mnie wiadomości, brytyjskie oraz sowieckie wojska przekroczyły granicę, zanim jeszcze przedstawiciele dyplomacji zjawili się u mnie. Brytyjskie wojska zaatakowały statki w irańskich portach, a brytyjskie samoloty zrzuciły już bomby oraz granaty na kilka irańskich miast. Irańskie władze poczyniły wszystkie niezbędne kroki celem zaradzenia sytuacji"

Rozczarowanie bolszewików

amerykańską pomocą wojenną

SHANGHAI, 26 sierpnia. W specjalnym telegramie z Waszyngtonu „Tschungwajih Pao" podaje, że w sowieckich kołach ambasady można stwierdzić wielkie rozczarowanie odnośnie amerykańskiej pomocy wojennej. Bolszewikom, dającym zamówienia, zakomunikowano, że Stany Zjednoczone nie są w stanie dostarczyć nowoczesnego sprzętu wojennego, ponieważ muszą go narazie oddać do dyspozycji Anglii. Ameryka jest skłonna dostarczyć Sowietom ze swych zapasów z czasów wojny światowej kilka baterii dział o kalibrze 7,5 cm.

Poza tym bolszewicy przy zaofiarowaniu im amerykańskich samolotów musieli stwierdzić, że proponowano im te typy samolotów myśliwskich i bombowców, które Anglia zamówiła, jednak ich nie wzięła, ponieważ okazały się nie dobre i nie mogą dorównać samolotom niemieckim. Rozchodzi się przy tym o samoloty, których motory są zbyt wrażliwe. Zaofiarowane również tanki nie mogą sprostać trudom wschodniej wyprawy.

Zestrzelono 54 samoloty sowieckie

BERLIN, 26 sierpnia P. D. W ciągu dnia 24 sierpnia i w nocy na 25 sierpnia zestrzelono w walkach powietrznych na wschodnim froncie 54 bolszewickie samoloty. Ponadto 14 samolotów bolszewickich zniszczono na ziemi. W wymienionym czasie straciło lotnictwo sowieckie ogółem 68 maszyn. Stracono 5 samolotów niemieckich.

Anglia a światowe żydostwo

Wpływy żydowskie oraz ich skutki

(ciąg dalszy)

Żydzi oraz ich system mają wybitny wpływ na całokształt życia brytyjskiego; można nawet powiedzieć, że jest ono przez nich opanowane. Polityka, wiedza, kultura, wszystkie odcinki życia publicznego — wszędzie ten sam obraz. Wydaje się, że w Anglii niema ani jednego kącika, do którego nie wdarli by się żydzi.

Powstaje pytanie, do czego stosunki te w Wielkiej Brytanii doprowadziły, względnie w przyszłości doprowadzą. Nawet zwolennicy żydów nie mogą zaprzeczyć, że żydzi wnieśli do kraju elementy obce, które w tym czy owym kierunku muszą się przejawić: pozostaną bowiem zawsze elementem rasowo obcym, który nigdy nie rozpłynie się w narodzie. Że zdanie to nie jest tylko teorią, dowodzi charakterystyczne powiedzenie „Jewish Chronicle“ z 8 grudnia 1911 r.: „Patriotyzm żydów jest jedynie pokrywką, pod którą żyd chce się Anglikowi podobać...“, co znowu pokrywa się z powiedzeniem żyda M. Wodislawskiego, który oświadczył: „Jestem wprawdzie obywatelem brytyjskim, przede wszystkim jednak jestem żydem“. Po wojnie światowej żydzi stwierdzili z przyjemnością, że pomiędzy żydami, zamieszkującymi poszczególne kraje, nigdy nie było jakiegokolwiek wrogiego nastawienia, a w „Jevish Chronicle“ z dnia 26 sierpnia 1927 r. czytamy, że „żydzi są międzynarodowcami. Zaprzeczanie temu albo udawanie, że tak nie jest, nie zmieni postaci rzeczy“.

Według innego żydowskiego oświadczenia jest „faktem godnym pożałowania, iż uwodziciele, podżegacze do zbrodni oraz kupcy z innymi złymi cechami są przeważnie żydami. Gdybyśmy mogli temu zaprzeczać“, powiada dalej artykuł, „napewno byśmy to uczynili. A nawet zataiłibyśmy to, gdyby można było to uczynić. Nie możemy jednak temu ani zaprzeczać, ani też usunąć, nawet najzawzięciej dyskutując...“.

Jaki jest rezultat połączenia umysłu żydowskiego z purytańskimi i liberalnymi zasadami Wielkiej Brytanii?

Cały system, pomijając inne zjawiska wtórne, najlepiej przejawia się w liczbie bezrobotnych, oraz w zagadnieniach związanych z bezrobociem.

Chociaż z powodu wojny wiele sił zmobilizowano do obrony kraju oraz do przemysłu wojennego, liczba bezrobotnych jest niezmiernie wymowna, a równocześnie wstrząsająca. Bezrobotnych jest ponad milion. Wobec tego, że opieka nad nimi jest zupełnie nie wystarczająca, nędza panująca w tych kołach musi spowodować cielesne oraz duchowe cherlactwo. Pisarz Beverley Nichols w swej książce „News of England“ opisuje panującą wszędzie nędzę, upadek całych miejscowości, jak również wypływające z tego załamanie się ludzi, żyjących w ciężkich warunkach życiowych. Opowiada o licznych wypadkach, kiedy młodzieńcy 16—18 letni nie tylko że sami nie pracowali, lecz nigdy nie widzeli swych ojców przy pracy.

Stały upadek gospodarki rolnej, który rozpoczął się wprawdzie pod koniec 18 wieku, spowodował, iż wolny chłop na własnej ziemi coraz to więcej znikał oraz że dziesiątki tysięcy chłopów zmieniały własny zagon względnie pracę na wsi na nowe źródła zarobków w mieście. Wywołany tym nadmiar podaży rąk roboczych, spowodował głodowe zarobki oraz bezrobocie z wszystkimi towarzyszącymi temu skutkami. Stosunkowo duża nędza odbiła się przede wszystkim na zdrowiu mieszkańców miast. Wprawdzie w 1937 roku powołano do życia organizację, która miała za zadanie pracować nad polepszeniem zdrowia ludności, lecz już na początku 1939 roku nic o niej nie słyszano. Na zebraniu Związków Zawodowych w 1937 roku wskazywano na to, że nie będzie można podnieść stanu zdrowotnego dzieci, jeżeli nie będą lepiej odżywiane. Dochodzi do tego ta okoliczność, że w przemyśle spożywczym robi się wszystko, by sprzedający mieli jaknajwiększe zyski, bez względu na jakość oraz wartość odżywczą towaru.

Ofiarą systemu żydowskiego padła bez wątpienia gospodarka rolna Wielkiej Brytanii, którą machinacje żydowskie szczególnie dotknęły. Została skazana na zagładę, gdy od czasów Disraelego ze wszystkich części świata zaczęły napływać do Anglii produkty spożywcze. Chociaż podniósł się przez to eksport, handel ten nie wyszedł na dobre narodowi, a tylko pewnej klasie; w ten sposób żydzi oraz ich przyjaciele zarabiali podwójnie, z jednej strony na wwozie a z drugiej na wywozie. Obecny stan gospodarstwa rolnego w Anglii bez wątpienia spowodował nieustanne wzrastanie potęgi pieniądza, będącego w ręku żydów. Cóż mogło ich obchodzić zagrożenie albo nawet zniszczenie gospodarki rolnej w Anglii? Była to woda na ich młyn, że dziesiątki tysięcy chłopów uciekało do miasta, że mieli nową siłę roboczą; główny cel potentatów pieniężnych — niskie płaca — został osiągnięty.

Według najnowszych badań w ciągu ostatnich dziesięciu lat nie mniej niż 180.000 chłopów razem z rodzinami opuściło wieś. Od 1921 roku nie uprawiano 2.600.237 akrów — 4.160.000 morgów — niegdyś wydajnej ziemi.

Jeśli więc dziś będziemy świadkami upadku Imperium Brytyjskiego, powodem tego będzie bez wątpienia fakt, że plutokracja zniszczyła wolny oraz niezależny stan chłopski: do tego celu dążyli żydzi od setek lat, chłop bowiem ulegał najmniej ich wpływom.

Obok armii bezrobotnych oraz zniszczonej gospodarki wiejskiej w Anglii widać wszędzie upadek. Ważnym zagadnieniem jest mieszanie krwi narodu angielskiego z wszystkimi możliwymi rasami, co uwydatnia się coraz to bardziej. Według obliczeń na 44.000.000 Anglików przypada około 1.700 tys. żydów, a codziennie, co tydzień, nowe gromady żydów napływają do kraju.

Nic się nie robi, by wstrzymać zawieranie małżeństw mieszanych, naodwrót zwłaszcza szlachta, jak również sfery kierujące, są wymownym świadectwem niszczenia rasy przez zawieranie małżeństw mieszanych.

Oprócz licznych żydów znajdują się w Londynie, Cardif'ie, Liverpoolu, Manchester, Hull oraz in. miastach tysiące kolorowych, negrów, japończyków, chińczyków itp. i zupełnie nikogo nie razi, jeżeli żenią się z angielskimi dziewczętami oraz płodzą licznych mieszańców.

Dobrym kamieniem probierczym ogólnego stanu zdrowia narodu są badania wojskowe o przydatności do służby wojskowej. Już na przełomie stulecia stwierdzono, iż z pośród ochotników w Anglii do służby wojskowej nie nadaje się 60 proc. Podczas wojny światowej po wprowadzeniu obowiązku powszechnej służby wojskowej była jeszcze lepsza okazja do badań dodatkowych w tym zakresie — rezultat był wstrząsający — 64 — 65 proc. poborowych było niezdatnych do służby wojskowej. W 1918 roku Lloyd George oświadczył w Parlamencie, że stan jest tak przerażający, iż nie ma odwagi powiedzieć prawdy.

W związku z tym powstaje pytanie, czy naród angielski wykazuje jakiekolwiek znaki degeneracji. Zdajemy sobie z tego sprawę, że zdania pod tym względem są różne. W ramach niniejszego artykułu nie możemy rozwodzić się nad tym tematem, chodzi nam bowiem głównie o przytoczenie faktów, które mają związek z zagadnieniem żydowskim. Interesującą oraz instruktywną jest książka pod tytułem „Man. An. Indictment“, napisana przez A. M. Ludovici'ego, który jest zdania, że degeneracja przybrała poważne rozmiary. Nie przeczy on, iż brytyjski żołnierz podczas wojny światowej walczył odważnie oraz że jest on wartościowy, dodaje jednak, iż to niczego nie dowodzi, gdyż i zwierzęta zdolne są do walki, powodowane mniej lub więcej instynktem samozachowawczym. To jednak nie zmienia faktu, że w narodzie brytyjskim coraz to rzadziej spotyka się inne potrzebne żołnierzowi cechy, jak naprzykład siłę woli oraz decyzji, jak również zdyscyplinowanie osobiste. Wiadomo, że żydom chodzi właśnie o to: kierowanie, a można śmiało powiedzieć nawet ogłupianie narodu przy pomocy współczesnych środków propagandowych jest wtedy znacznie łatwiejsze.

Tymczasem Anglia nie cofa się przed krzykliwą propagandą w celu obrony żydów.

Nietylko prasa ujmuje się prawie bez wyjątku za „biednymi, wypędzonymi“ żydami, nietylko radio nawołuje do datków na rzecz tych „biedaków“, nawet pierwszy minister oraz naczelny mer Londynu zebrali olbrzymie sumy na rzecz. żydów, które wyniosły ponad 20,000.000 szylingów. Dalej: kina oraz teatry w określone dni muszą składać 10 proc. swoich dochodów na ten sam cel, a nawet zbiórki po kościołach były przeznaczone na fundusz pomocy dla żydów. Bez względu na swoje polityczne przekonania, trzeźwo myślący człowiek zapytuje, dlaczego nikt się nie interesuje kłopotami oraz nędzą członków własnego narodu, dlaczego premier nie ujmuje się za bezrobotnymi, dlaczego w teatrze czy kinie nie zbiera się pieniędzy na ubogich oraz starców angielskich.

Ze słusznością wskazuje się, że w Anglii panują nieliczni bogacze. Panujący wszędzie duch kramarzy umożliwił, że bogactwo daje przywileje. Wynikiem tego była utrata radości z tworzenia dóbr. I nic dziwnego, Anglia oraz żydzi są tak ściśle ze sobą związani, że żydzi w Anglii mają nie tylko gorącego przyjaciela, lecz i stałego sojusznika, a nawet zachwycającego się nimi opiekuna.

Tak pisze Ludovici. Znany zaś pisarz oraz kapłan Dr. W. Inge wskazał nam „korupcję szerokich sfer oraz łapczywość sfer kupieckich“ i podkreśla, że zwłaszcza w ostatnich latach stan ten się pogorszył. Słyszał, powiada, że „słowo Anglika za granicą nie jest już równoznaczne z pojęciem prawdomówności, oraz prostolinijności...“ Stary duch angielski znany dawniej w świecie, który za najwyższy ideał uważał własny kraj oraz króla, nalazł się w wielkim niebezpieczeństwie, i łatwo mogłoby dojść do tego, że studenci w Oxfordzie uchwalą, iż „pod żadnym warunkiem nie będą walczyć za króla i ojczyznę“.

Zamiary i rzeczywistość

WYJAŚNIENIE

W numerze 22 „Gońca Codziennego“ z dn. 26 bm. w artykule „Anglia a światowe żydostwo“, szpalta III, ustęp 2-gi, w zdaniu Disraelego o żydach „Ich geniusz twórczy nigdy wspanialej nie jaśniał jak obecnie, a jeśli Rosjanie, Francuzi albo Anglosasi, będący zupełnie pod urokiem Mozarta(?), Mendelssohna, biją w teatrze brawa, oddają hołd sztuce żydowskiej“ — wskutek błędu korektorskiego można byłoby wnioskować, że niemieckie pochodzenie Mozarta mogłoby nasuwać pewne wątpliwości.

Stwierdzamy ze źródeł jak najbardziej autorytatywnych, że Wolfgang Amadeusz Mozart (1756-91) urodzony w Salzburgu, pochodził ze starej rodziny niemieckiej muzyków i uważany jest za jednego z najgenialniejszych kompozytorów wszystkich czasów, do kompozytorów, w dziełach których odbija się duch rasy nordyckiej jasno i czysto.

Muzykę jego cechuje niesłychane poczucie doskonałości form i piękności linii melodyjnej. Stylistycznie zaczął od konwencjonalnie towarzyskiego późnego baroku i od subtelnych małych form rokoka; przeszedł następnie okres „Sturm—und Drang“ i doszedł w twórczości do najczystszej klasyki. 40 symfonii, 25 koncertów fortepianowych, 8 skrzypcowych i in., 31 serenad itp.; kwintety i kwartety smyczkowe, sonaty skrzypcowe i fortepianowe: Requiem, 15 mszy, kantaty itd. Opery: „Die Entfuehrung aus dem Serail“ (Uprowadzenie z Seraju), „Le nozze di Figaro“ „Wesele Figara“), „Don Giovanni“ (Don Juan), „Zauberflöte“ (Flet zaczarowany) i inn. Stawianie nazwiska aryjczyka Mozarta obok nazwiska żyda Mendelssohna należy do typowo żydowskich bezczelności które nierzadko spotykamy u fałszerzy historii należących do tej rasy.

Finowie oblegają Wyborg

HELSINKI, 25.8. Co do położenia na fińskim froncie donoszą ze strony poinformowanej: Viipuri (Wyborg) zbliża się ku swemu upadkowi. Ze strony północno-wschodniej i wschodniej fińskie oddziały zbliżyły się do miasta na odległość strzału armatniego. Pod naciskiem potężnego uderzenia fińskich oddziałów w kierunku zachodnim od jeziora Ładogi zachwiał się także zachodni odcinek frontu bolszewickiego na północnym brzegu zatoki Fińskiej pod Saekijaervi.

Odcinek ten był szczególnie silnie umocniony. Rozbudowanie granicznych umocnień zabezpieczające od bomb bunkiery posunięto tu do najszerszych rozmiarów. Tutaj były rozmieszczone dywizje sowieckie, wypróbowane już w czasie ostatniej zimowej kampanii przeciw Finlandii, pośród nich znana 123 dywizja, odznaczona orderem Lenina za przełamanie linii Manerheima.

Bliżej do Viipuri bolszewicy wybudowali pozycje ochronne w rodzaju przyczółka mostowego frontem na zachód i w kierunku północno-zachodnim. Pod osłoną tej pozycji próbowali bolszewicy wycofać część dywizji, rozmieszczonej na zachodnim brzegu zatoki pod Viipuri na wschodni brzeg w kierunku Koivisto. Ofenzywa fińska jest w pełnym toku i już w najbliższym czasie należy oczekiwać szczególnie znacznych sukcesów. Według niepotwierdzonych dotąd wiadomości mieli bolszewicy podobnie jak w Leningradzie tak i w Viipuri wystawić formacje wojskowe z pośród rzesz robotniczych.

———ooo———

Ośmiokrotny atak bolszewików odparty przez niemiecką piechotę

Ciężkie straty sowieckie w ludziach i czołgach

BERLIN, 25.8. Aby powstrzymać posuwanie się niemieckich oddziałów, przedsięwzięli bolszewicy, jak donosi DNB, w ostatnich dniach gwałtowne ataki na jednym odcinku środkowego frontu wschodniego. Dla odciążenia ich pobitych oddziałów, rzucili bolszewicy silne oddziały pancerne, wspierane przez artylerię, przeciw pozycjom jednej niemieckiej dywizji piechoty. W bohaterskiej, całymi dniami trwającej walce, niemieckie oddziały odparły wszystkie ataki i osłabiły bolszewików tak pod względem ilości, jak i materiału. W ciągu trzech dni przed niemieckimi liniami pozostało 95 czołgów, w tym kilka 32 i 45 tonowych. Także na sąsiednim odcinku atak bolszewików rozbił się o skuteczną obronę jednego niemieckiego pułku piechoty. Osiem razy szły fale bolszewickie przeciw niemieckim oddziałom. Osiem razy padali żołnierze bolszewiccy w ogniu. Po dzielnej i skutecznej przeciwobronie niemieckich oddziałów, jeszcze w tym samym dniu niemieckie czołgi wtargnęły między bolszewickie siły i zadały im dalsze ciężkie straty. Obok nieustalonej dotąd liczby zabitych i rannych bolszewicy pozostawili w ręku niemieckim liczny sprzęt wojenny. Dalsze 28 sowieckich czołgów uległo zniszczeniu, zabrano lub zniszczono 31 dział i 33 samochodów ciężarowych.

———ooo———

Ostatnie punkty oporu na Dnieprze

BERLIN, 25.8. Jak dowiaduje się DNB w walce o ostatnie bolszewickie przyczółki mostowe na Dnieprze uzyskały 24 sierpnia niemieckie szybkie oddziały nowe zwycięstwa. Po za opublikowaną dotychczas liczbą wzięto wczoraj dalszych 5.500 jeńców, przy tym stracili bolszewicy liczne działa przeciwpancerne, czołgi, armaty i inną broń. Pięć sowieckich samolotów nie mogło ujść z lotniska przed szybkim atakiem niemieckim. Zabrano bolszewikom 800 koni.

Rzesza Wielkich Niemiec

Struktura gospodarcza oraz społeczna Niemiec

Podajemy z książki „Tatsachen und Zahlen über Deutschland“

Od połowy ubiegłego stulecia Niemcy stały się krajem przeważnie przemysłowym, chociaż i dziś jeszcze gospodarka rolna zajmuje poważne miejsce. W chwili obecnej w przemyśle oraz rzemiośle zatrudnione są okrągło dwie pią te narodu niemieckiego, w gospodarce rolnej i leśnej zaledwie jedna piąta, w handlu i komunikacji nie cała jedna szósta, a około jednej dziesiątej w służbie publicznej oraz prywatnej. Dochodzą do tego samodzielni bez zawodu, to znaczy głównie rentierzy, emeryci, ludzie żyjący z własnego majątku, albo ze wsparć, oraz członkowie ich rodzin, którzy w sumie wynoszą 13 proc. ogólnej liczby mieszkańców, wreszcie 1.600.000 ludzi, głównie kobiet, które trudnią się służbą domową.

Rozwój struktury zawodowej narodu niemieckiego od lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku przedstawia się następująco:

Podział ludności w/g poszczególnych gałęzi gospodarki w %

	Gospodarka rolna oraz leśna	Przemysł oraz rzemiosło	Handel oraz komunikacja	Służba publiczna oraz prywatna	Służba domowa	Samodzielni bez zawodu
1882	39,9	37,0	9,6	5,1	3,7	4,7
1895	33,5	40,1	11,1	5,7	3,4	6,2
1907	27,0	41,6	14,6	5,8	2,9	8,1
1925	22,8	42,2	16,7	6,8	2,4	9,1
1933	20.8	39,0	16,9	7,7	2,0	13,6
1939	18,0	41,0	15,8	10 1	2,1	13,0

Liczba zatrudnionych w gospodarce rolnej oraz leśnej aż do chwili obecnej stale się zmniejsza. Częściowo jest to następstwem wzrastającej wydajności pracy gospodarczej (maszyny, nawozy sztuczne), która mniejszej liczbie ludzi umożliwia uprawiać tę samą po wierzchnię ziemi, częściowo jednak jest i następstwem opuszczania gospodarki rolnej i wsi oraz przenoszenia się do miast.

Emigrowanie to, poczynając od 1933 roku, zwalcza się wszelkimi środkami, zachowanie bowiem warstwy chłopskiej ma zasadnicze znaczenie dla narodu oraz gospodarki. Liczba zatrudnionych w przemyśle i handlu od początku tego stulecia nie podniosła się. Innymi słowy zapotrzebowanie sił robotniczych w przemyśle i handlu — mimo szybkiego rozwoju tegoż — wzrosło w takim stopniu, w jakim wzrosła ogólna liczba mieszkańców kraju. Wzrosła natomiast bardzo poważnie — szczególnie w ostatnich czasach — liczba zatrudnionych w handlu i komunikacji. W zjawisku tym znalazła swój wyraz okoliczność, iż handel coraz to bardziej stawał się samodzielną gałęzią, że rozbudowano komunikację, że wzrastało znaczenie gospodarki państwowej, jak również dobrobytu, który pozwalałby na zatrudnienie coraz to większej części narodu w gałęziach, które nie służą do pokrywania najniezbędniejszych potrzeb życiowych (t. zn. potrzeb żywnościowych, mieszkaniowych oraz odzieżowych). Duży wzrost liczby ludzi samodzielnych bez zawodu, to znaczy rentierów i innych, w ciągu kilku dziesiątków lat, należy tłómaczyć z jednej strony rozbudową ubezpieczeń społecznych, z drugiej zaś dużą liczbą ludzi starych.

Przynależność do warstw społecznych w Niemczech przedstawia się następująco:

Więcej niż połowa zarobkujących mieszkańców należy do warstwy robotniczej. Warstwa urzędników oraz pracowników biurowych wynosi 1/5. Do warstwy samodzielnych należy mniej więcej 1/5 narodu niemieckiego.

Warstwy socjalne narodu niemieckiego od r. 1882 w % *)

	Samodzielni	Pomagający członkowie rodzin	Urzędnicy oraz pracownicy biurowi	Robotnicy
1882	38,5	4,5	7.4	49.6
1895	34,4	4,3	10,9	50,4
1907	26,9	7,6	14,1	51,8
1925	20.9	9,8	19.1	50,2
1933	19,8	9.6	18,5	52,1
1939	16,2	9,8	20,4	53,6

*) Odnosi się tylko do starego obszaru Rzeszy.

Tak jak układ gospodarczy w ciągu dziesiątków lat bardzo się zmieniła i struktura społeczna narodu niemieckiego. Występują przy tym następujące tendencje: warstwa samodzielnych zmniejsza się, zwiększa się natomiast proporcjonalnie warstwa robotnicza, jednak że bardzo powoli. W ramach rozbudowy socjalnej wzrasta natomiast i to poważnie warstwa urzędnicza, oraz pracowników biurowych — znaczenie jej w ramach całego narodu w ciągu ostatnich sześciu dziesiątków lat powiększyło się prawie trzykrotnie.

Rosnąca koncentracja produkcji, wzrastające znaczenie dla gospodarki, handlu, kredytu, ubezpieczeń itd. jak również rozwoju komunikacji, następnie coraz silniejsze przenikanie działalności administracji i gospodarki prywatnej, oraz wzrastające znaczenie gospodarki państwowej, znajdują w tych przemianach struktury socjalnej narodu niemieckiego swój dobitny wyraz.

Ustawa antyżydowska we Francji

VICHY, 26 sierpnia. Rząd francuski wydał ustawę, mającą na celu wyłączenie żydowskiego wpływu z gospodarki francuskiej. Generalny komisarz dla spraw żydowskich może ustanawiać tymczasowych zarządców dla wszystkich przedsiębiorstw, znajdujących się w rękach żydowskich lub będących pod zarządem żydowskim, przemysłowych, handlowych i rzemieślniczych, dla wszelkiego rodzaju nieruchomości i dzierżaw, jako też w końcu dla przedmiotów i wartości ruchomych, które mogą być sprzedane.

VERORDNUNG — ZARZĄDZENIE

zur Regulung des Arbeitseinsatzes

Auf Grund der mir vom Führer erteilten Ermächtigung verordne ich:

Die Wiederherstellung geordneter Verhältnisse auf dem Gebiet des Wirtschaftslebens lässt es untragbar erscheinen, dass Arbeitskräfte beschäftigungslos bleiben.

Um diese Kräfte wieder in den Arbeitsprozess einzugliedern und damit den Lebensunterhalt des Einzelnen und seiner Familie sicherzustellen, ist es Pflicht eines Jeden, hierbei nach Kräften mitzuarbeiten.

Wer sich dieser Notwendigkeit verschliesst und mit seiner Arbeitskraft zurückhält, schädigt sich und damit die Allgemeinheit. Zur Erzielung eines geregelten Arbeitseinsatzes ordne ich daher folgendes an:

§ 1.

Alle Einwohner der vom Reichskommissar für das Ostland verwalteten Gebiete sind verpflichtet, sich auf Aufforderung des zuständigen Arbeitsamtes bei diesem zwecks Erfassung zu melden. Personenkreis, Reihenfolge und Zeit, in der die Erfassung erfolgt, bestimmen die Arbeitsämter.

Die Meldung hat persönlich unter Beibringung der über den Personenstand und die bisherige Beschäftigung Auskunft gebenden Urkunden (Pass, Arbeitsbescheinigung usw.) zu erfolgen.

§ 2.

Die Arbeitsämter können für bedeutsame und vordringliche Arbeiten, geeigneten Arbeitskräften bestimmte Arbeitsplätze auch ausserhalb des Wohnorts — bei entsprechender Vergütung zuweisen.

Für Grosseinsatz, insbesondere für Massnahmen zur Sicherung der landwirtschaftlichen Erzeugung, können Jugendliche bestimmter Jahrgänge geschlossen eingesetzt werden.

§ 3.

Soweit aus betrieblichen Gruenden Entlassungen von mehr als 10 Arbeitskräften innerhalb einer Woche erfolgen, hat der Betriebsfuehrer dieses dem zuständigen Arbeitsamt vor Ausspruch der Kuendigung schriftlich anzuzeigen.

Die Auswahl der zur Entlassung kommenden Arbeitskräfte hat im Einvernehmen mit dem Arbeitsamt zu erfolgen. Bei Vorliegen höherer Gewalt kann das Arbeitsamt die Kündigungsfristen abkuerzen.

§ 4.

Die Einstellung von Arbeitskräften unter 25 Jahren beiderlei Geschlechts bedarf der Genehmigung des Arbeitsamts. Ausgenommen hiervon sind Einstellungen in ladwirtschaftlichen Betrieben.

§ 5.

Alle Eingaben an das Arbeitsamt sind zweisprachig — in deutscher Sprache und in der Landessprache — einzureichen.

§ 6.

Wer den Anordnungen der Arbeitsämter nicht Folge leistet, verhindert den geordneten Wirtschaftsbau und hat deswegen Bestrafung zu erwarten.

§ 7.

Diese Verordnung tritt mit dem heutigen Tage in Kraft.

Der Reichskommissar
für das Ostland
In Vertretung:
(—) gez. FRÜNDT

Kauen, den 15 August 1941 J.

w sprawie uregulowania użycia siły roboczej

Na podstawie udzielonego mi przez Fuehrera pełnomocnictwa zarządzam:

W celu przywrócenia stosunków normalnych w życiu gospodarczym nie jest dopuszczalne, aby siły robocze pozostawały bez pracy.

Obowiązkiem każdego jest współdziałać w miarę możliwości, by siły te zostały włączone w przebieg pracy i przez to zapewnić utrzyma jednostek i ich rodzin.

Kto nie chce widzieć tej konieczności oraz powstrzymuje się przed wykorzystaniem swojej siły roboczej, szkodzi samemu sobie, a tym samym i społeczeństwu. W celu uregulowania użycia siły roboczej zarządzam co następuje:

§ 1.

Ludność zamieszkała w okręgach, zarządzanych przez Reichskomisarza dla Kraju Wschodniego obowiązana jest na żądanie właściwych organów wynajmu pracy do dokonania rejestracji. Organy te ustalają, jakie osoby podlegają rejestracji, porządek i termin rejestracji.

Rejestracji dokonać należy osobiście, dostarczając dokumenty, zawierające niezbędne dane o osobie i o jej dotychczasowej pracy (paszport, świadectwa pracy i inne).

§ 2.

Organy wynajmu pracy mogą do ważnych i niecierpiących zwłoki robót użyć odpowiedniej do tej pracy siły roboczej — za odpowiednim dodatkowym wynagrodzeniem i poza ich miejscem zamieszkania.

Do wielkich robót, zwłaszcza tam, gdzie chodzi o zabezpieczenie produkcji rolnej, może być użyta wszystka młodzież w odpowiednim wieku.

§ 3.

Jeżeli na skutek poważnych, wypływających z samej istoty pracy, przyczyn, zostaje w ciągu jednego tygodnia zwolnionych ponad 10-ciu robotników lub pracowników, to kierownik przedsiębiorstwa lub urzędu winien przed ogłoszeniem o zwolnieniu podać to do wiadomości właściwych organów wynajmu pracy.

Wybór siły roboczej, która ma być zwolniona, ma nastąpić w porozumieniu z organami wynajmu pracy. W wypadku nieprzewidzianych i nie do przezwyciężenia okoliczności organy wynajmu pracy mogą skrócić czas zwolnienia.

§ 4.

Przy przyjęciu osoby jednej, czy drugiej płci, w wieku młodczym, niż lat 25, potrzebna jest zgoda ze strony organów wynajmu pracy. Zgody tej nie wymaga się tylko przy przyjęciu do robót rolnych.

§ 5.

Pisma do organów wynajmu pracy należy kierować w dwóch językach — niemieckim i litewskim.

§ 6.

Kto nie podporządkuje się zarządzeniom organów wynajmu pracy, ten będzie przeszkadzał we właściwej odbudowie gospodarki i dla tego podlegać będzie karze.

§ 7.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

(—) FRÜNDT
Za Reichskomisarza Kraju
Wschodniego

Kowno, dnia 15 sierpnia 1941 r.

Podziękowanie Pétaina

dla kanclerza Hitlera

za zwolnienie jeńców francuskich

VICHY, 26 sierpnia. W orędziu, skierowanym do zwolnionych jeńców wojennych oraz do ich rodzin, opublikowanym w pierwszym numerze gazety „Toute la France“, Marszałek Pétain wyraża Führerowi podziękowanie za zwolnienie licznych francuskich jeńców wojennych.

„Aczkolwiek pokój nie został jeszcze zawarty“, oświadcza Marszałek Pétain, „Kanclerz Rzeszy Hitler nie chciał, by pozostawali dalej w niewoli najbardziej dotknięci nią mężczyźni, frontowi żołnierze z czasów wojny światowej, jak również kategorie ludzi najbardziej potrzebne do uruchomienia gospodarki Francji. Dziękuję Mu za to“.

Zwracając się do zwolnionych jeńców wojennych Marszałek powiada: „Pokładam w was wszystkie swoje nadzieje. Musicie być siłą popędową wielkiego ruchu i narodowej odbudowy, jak również cementem jedności francuskiej, którą musze budować“.

Uszkodzony „Arc Royal“

w Gibraltarze

RZYM, 26 sierpnia. P. D. Jak donosi agencja Stefani z Algericas, do Gibraltaru zawinęły dwa kontrtorpedowce, które wysadziły na brzeg licznych rannych, nadto zawinęły tam trzy łodzie podwodne, jak również lotniskowiec „Arc Royal“, który miał na pokładzie dziewięć zniszczonych samolotów; statek miał uszkodzony przód. Dalej — celem dokonania napraw — zawinął do Gibraltaru — lekko uszkodzony krążownik.

Wyścig czołgów z pociągiem

Kompania niemieckich czołgów zdobyła 3 sowieckie transporty kolejowe

(P. D.) BERLIN, 26 sierpnia. W poniedziałek — jak donosi DNB — miał miejsce wyścig między niemieckimi czołgami a sowieckim pociągiem na północnym odcinku wschodniego frontu i w rezultacie niemiecka kompania czołgów zatrzymała trzy sowieckie transporty kolejowe i zdobyła 50 wagonów z amunicją. Niemieckie czołgi bojowe zobaczyły na zakręcie linii kolejowej pociąg, który, pędząc pełną parą, próbował im się wymknąć. Po kilkuminutowym pościgu niemieckie czołgi zbliżyły się do pociągu o tyle, że z odległości 500 metrów mogły rozpocząć skuteczny ogień. Mając podziurawiony jak sito kocioł oraz unieruchomione przez pociski koła, lokomotywa stanęła. Trochę później kompania czołgów zaskoczyła dwa dalsze pociągi transportowe, które stały na torze kolejowym. Zanim lokomotywy mogły ruszyć pełną parą, zostały poważnie uszkodzone. Z licznych wagonów buchnęły jasne płomienie, wagony—cysterny wśród ogłuszającego huku wylatywały w powietrze. W mgnieniu oka oba pociągi ogarnęło morze płomieni, które zniszczyły ważne zapasy sowieckie.

Murzyńska moralność Churchilla

RZYM, 25 sierpnia. Na marginesie wczorajszej mowy radiowej Churchilla „Agencja Stefani“ zauważa, że premier brytyjski, nie mając nic konkretnego do powiedzenia, ogra niczył się do tego, że wygłosił ogólnikowe twierdzenia w nadziei, że przecież się ktoś znajdzie, kto mu uwierzy. Churchill miał odwagę twierdzić, że po angielsku mówiące narody zdecydowały się przy spotkaniu na morzu wziąć na siebie odpowiedzialność za losy wielkich mas wszystkich części świata. Italska agencja podkreśla ostro wycieczki przeciw Japonii i obłudne wynurzenia o pokojowym i niewinnym Związku Sowieckim.

W jednym okazał się jednak Churchill uczciwym, dodaje ironicznie Stefani, gdy mówił o rozbrojeniu innych, podczas gdy prawo zbrojenia się według Churchilla winne posiadać wyłącznie narody mówiące po angielsku.

Wywiezionych przez bolszewików

należy rejestrować w Czerwonym Krzyżu

Wileński Oddział Czerwonego Krzyża rozesłał ankiety w celu rejestracji wywiezionych do Rosji Sowieckiej. Ankiety te zostały wysłane do zarządów gmin powiatów: Wileńskiego, Trockiego, Olickiego i Święciańskiego.

Niestety praca dotycząca rejestracji postępuje bardzo powoli naprzód, ankiety rejestracyjne nie są zwracane i przez to bardzo utrudnia się pracę Czerwonego Krzyża w kierunku niesienia pomocy wywiezionym itp. Dlatego apelujemy do wszystkich odpowiedzialnych funkcjonariuszy i obywateli, by jak najszybciej zarejestrowali wszystkich wywiezionych sąsiadów, krewnych i znajomych. Obowiązkiem każdego jest pamiętać o znajomych wywiezionych i zarejestrować ich w najbliższym punkcie rejestracyjnym — w Wydziale Czerwonego Krzyża, zarządzie gminnym, w zarządzie miejskim lub w innym, odpowiednim urzędzie. W Wilnie najlepiej w tych sprawach zwracać się osobiście do Zarządu Wileńskiego Oddziału Czerwonego Krzyża przy ul. Jakszto (b. Dąbrowskiego) 5.

Rejestracja szkód spowodowanych wojną

Jak należy wypełniać ankietę

Właściciele lub zarządzający mieniem, znajdującym się w granicach administracyjnych miasta Wilna, obowiązani są zarejestrować i oszacować szkody, wynikłe wskutek działań wojennych. Dane o szkodach wojennych należy podawać następująco:

1) Obywatele, których mienie zostało dotknięte przez wojnę, spisują szkody na odpowiednich blankietach, które otrzymują w rejonowych kancelariach zarządzających domami. Wypełnione i podpisane blankiety należy wręczyć zarządzającemu domami do dnia 2-go września br. W razie nieobecności właściciela uszkodzonego mienia, zestawienie wypełnia i podpisuje inna osoba (sąsiad, opiekun, krewny), wskazując swój adres. Zarządzający domami otrzymane zestawienia przeglądają w celu uniknięcia braków i nieścisłych danych. Opis i oszacowanie szkód wojennych musi być dokonane prawidłowo. Blankiety zestawień należy wypełniać atramentem, bez poprawek.

Dane o wyrządzonych szkodach wojennych są zbierane w celu ustalenia rozmiarów zniszczenia naszej gospodarki, które należy ustalić celem przeprowadzenia odbudowy kraju.

Zestawienia dotyczą tylko szkód wynikłych na skutek działań wojennych, a nie okupacji bolszewickiej. Dlatego spisują się tylko szkody, wyrządzone w czasie wojny, to znaczy od daty jej rozpoczęcia (22 czerwca).

Chodzi tu tylko o bezpośrednie szkody materialne i dane powyższe nie dotyczą szkód pośrednich, spowodowanych przez zabójstwo, wywiezienie ludzi, anarchię i t. p.

Dane powinny być ścisłe w szczegółach, ponieważ nawet mała nieścisłość może w skutkach obalić całą pracę. Dlatego należy udzielać wiadomości poważnych, sumiennych i ścisłych. Danych udzielają zarządzający mieniem. Jeżeli właściciel mienia jest nieobecny, danych udzielają poinformowani.

W RUBRYCE 1-ej należy wpisać szczegółową nazwę zniszczonego mienia. Np. należy pisać: dom mieszkalny, stodoła itp. a nie budynek; krowa, owca — a nie zwierzę; wóz, brona — a nie narzędzie; żyto, koniczyna — a nie zboże; stół, szafa — a nie meble itp. Uogólnienia drobnych obiektów dopuszczalne są tylko wtedy, jeżeli wartość szkód nie przekracza 300 rb.

W RUBRYCE 2-ej należy podać taki opis mienia, któryby dał możność ustalenia jego wartości. Odnośnie domów należy podać: długość, szerokość, wysokość, materiał ścian, stary czy nowy, dla żywego inwentarza — wiek, w razie potrzeby — rasa, dla odzieży — nowy garnitur męski, długie buty itd. dla zasiewów — 1/3 ha żyta itp.

W RUBRYCE 3-ej należy, w miarę możności, liczbowo zaznaczyć czy mienie ucierpiało w całości czy też częściowo. Np. chlew — spalony doszczętnie, trzecia część zwalona, zerwany dach; zwierzę — wywiezione, zabite (mięso pozostało); zasiewy — zdeptane, skopane, rozjeżdżone; ubranie — zrabowane, podarte; meble — skradzione, pobite itp.

W RUBRYCE 4-ej i 5-ej należy wpisać wartość mienia, mianowicie wartość według stanu w chwili zniszczenia. Ponieważ ceny obecne nie są stałe, a pod wielu względami niejasne, należy podać równolegle (w rubr. 4) taką wartość mienia, jaką mogłoby mieć przy normalnych warunkach 1-go półrocza 1940 r. i przybliżoną wartość w rublach po cenach obecnych (rubr. 5.) Spisując szkody w miastach korzystać można z cenników, posiadanych przez b. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej a we wsiach z cenników typowych budowli wiejskich, posiadanych przez b. Państwowy Zakład Ubezpieczeń.

—ooo—

Poszukiwanie zaginionych

Baszlakówna Luba, (Bašlakaitė) prawosławna, panna lat 20, wysoka, dobrze zbudowana, brunetka, cera śniada, twarz okrągła, oczy ciemne, przystojna, z grzywką na czole, włosy krótkie, ubrana w biały letni płaszcz, białą letnią czapkę z czerwonym daszkiem, czerwone letnie pantofle, wyszła w poniedziałek, 25.VIII. 41, o godz. 18.30 sama w kierunku ulicy św. Jono (d. Świętojańskiej) i dotychczas nie wróciła. Ktoby wiedział coś o niej — powiadomić rodzinę: Odminių (d. Garbarska) 1—32. 528.

Godziny przyjęć przez Urząd Komisarza Okręgu m. Wilna

Jak się dowiadujemy ze źródeł miarodajnych, wszystkie podania, zażalenia i inne sprawy składane do urzędu p. Komisarza Okręgu, muszą być pisane wyłącznie w języku niemieckim, gdyż w przeciwnym wypadku nie zostaną rozpatrzone.

Poza tym podaje się do wiadomości publicznej, że godziny przyjęć w Urzędzie Pana Komisarza Okręgu Wilna zostały ustalone następująco:

Poniedziałek godz. 9—12
Środa godz. 9—12
Piątek godz. 9—12.

Zmniejszono dodatek chloru do wody

Skutkiem zanieczyszczenia wodociągów miejskich wodą gruntową w czasie roztopów wiosennych i przedostania się bakteryj do sieci zaszła konieczność chlorowania wody. Obecnie przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że w wodzie wodociągowej bakteryj prawie nie ma. Wobec takiego wyniku analizy został znacznie zmniejszony dodatek chloru. (s).

Wiadomości z dnia

28 sierpnia	CZWARTEK Augustyna, Aleksandra.

— DYŻURY APTEK MIEJSKICH. W bieżącym tygodniu dyżurują apteki:
Apteka Nr. 1 Vilniaus (Wileńska) 23;
„ Nr. 13 Basanoviczinsa (d. W. Pohulanka) 25;
„ Nr. 3 Gedymina (d. Mickiewicza) Nr. 10;
„ Nr. 6 Didžioji (Wielka) 24;
„ Nr. 10 Tizenhauzeno (Tyzenhauzowska) 1;
Na Savanoriu (d. Legionowa) 16;
„ Vytauto (Witoldowa) 22;
„ Antakalnio (Antokolska) 42;
„ Naugarduko (Nowogródzka) 89
oraz apteka na Kalvarijos (Kalwaryjska) 31.

— NAPRAWA MOSTÓW. Wydział Budowlany Zarządu Miejskiego przeprowadza zamianę zużytej jezdni i chodników na mostach. Roboty remontowe na moście Antokolskim dobiegają końca.

— UCHODŹCY REJESTRUJĄ SIĘ. W związku z odpowiednim zarządzeniem organów administracyjnych, we wszystkich wyznaczonych punktach odbywa się rejestracja uchodźców. Ze względu na krótki okres rejestracji, punkty są wprost oblężone.

— REMONT KOŚCIOŁA ŚW. RAFAŁA. Najbardziej poszkodowany w trakcie działań wojennych kościół św. Rafała obecnie jest remontowany kosztem parafii oraz z sum, uzyskanych drogą zbierania ofiar. Obecnie otrzymano wszystkie potrzebne materiały budowlane i remont zostanie ukończony w ciągu tygodnia.

— ZAKOŃCZENIE ROZBIÓRKI RUIN. Rozbiórka ruin przy Zielonym Moście dobiega końca. Obecnie trwa sortowanie cegieł. Lepsze są układane w stosy, celem użycia ponownego, gruz jest wywożony za miasto. Po ukończeniu rozbiórki, zostanie zadecydowana sprawa zabudowy pozostałego placu, względnie zamiany go na skwer.

— SPRZEDAŻ LODÓW. Na ulicach pojawiły się wózki z lodami, które cieszą się wielkim powodzeniem. Dotychczas nie było lodów, ponieważ brakowało mleka. Obecnie brak ten został usunięty, dzięki usprawnieniu dostaw ze wsi.

— W SPRAWIE PORZĄDKÓW NA PRZYSTANI STATKÓW RZECZNYCH. Niejednokrotnie pisaliśmy już o nieporządkach panujących na wileńskiej przystani statków rzecznych. Ostatnio — trzeba to przyznać — kierownictwo komunikacji wodnej dużo uczyniło, by panujące braki usunąć. Zależy to obecnie w dużej mierze od samej publiczności, która przez niepunktualne przybywanie jest nieraz powodem przeciążenia pracy kasy i niepunktualnego odejścia statku, co dla wielu jest przeszkodą w wykorzystaniu ostatnich słonecznych dni lata. (t).

— ROZPOCZĄŁ SIĘ SEZON GRZYBOBRANIA. W związku z ukończeniem żniw, w niektórych gminach powiatu wileńskiego ludność masowo przystąpiła do zbierania i suszenia grzybów w wielkiej obfitości znajdujących się w lasach podwileńskich. (t).

— SPŁONĄŁ DREWNIANY DOM. Przy ul. Zwyniu (Żwirowej) wybuchł pożar w domu Nr. 5. Mimo, że straż ogniowa przybyła na miejsce pożaru w 8 minut po alarmie, dom spłonął doszczętnie. Właściciel domu wraz z rodziną w czasie pożaru był nieobecny.

— OZDABIANIE MIASTA. Z polecenia Zarządu Miejskiego ogrodnictwo miejskie rozpoczęło zakładanie kwietników i zieleńców przy ulicy Akmenu (Kamiennej), która w najbliższym czasie zostanie całkowicie doprowadzona do porządku, gdyż jednocześnie jest przeprowadzany remont chodników i jezdni.

Gdzie uzyskać zezwolenie na nabycie towarów przemysłowych

Obecnie na terenie m. Wilna otwarto 10 sklepów z towarami bławatnymi, gotowym ubraniem, skórą, obuwiem oraz galanterią. Sklepy te sprzedają towar wyłącznie osobom posiadającym zezwolenie na nabycie tych towarów.

Zezwolenie na kupno ubrań, tkanin, obuwia i galanterii wydaje Urząd Komisarza na m. Wilno, ul. Gedimino (d. Mickiewicza) 3. Zezwolenia na nabywanie wszelkiego rodzaju innych towarów przemysłowych wydaje Wydział Handlowy Komitetu m. Wilna i Okręgu. Dyrekcja Handlu Tow. Przem. nie wydaje żadnych zezwoleń, ani zaświadczeń i prosi, aby do niej nie zwracano się w tej sprawie. (s)

—o—

Przepustki będzie wydawał komendant policji m. Wilna

Z dniem 25 sierpnia został zlikwidowany wydział przepustek przy Komitecie m. Wilna i Okręgu.

Obecnie we wszystkich sprawach związanych z wyjazdem i uzyskaniem przepustek należy zwracać się do urzędu Komendanta Policji m. Wilna i powiatu przy ul. M. Magdalenos (M. Magdaleny), który już w dniu wczorajszym przystąpił do przejmowania aktów i spraw od Komitetu. Po przeprowadzeniu reorganizacji urząd ten rozpocznie wydawanie przepustek. Data rozpoczęcia wydawania przepustek zostanie podana w prasie i przez radio. (s)

Działalność Sądu Grodzkiego w Wilnie

Rozpatrzone i zaległe sprawy

Sąd Grodzki w Wilnie rozpoczął swą działalność przejmując od bolszewickich sądów ludowych 1117 spraw nierozpatrzonych. Sprawy te muszą być zakończone do dnia 1 stycznia 1942 r. Od początku działalności wpłynęło do Sądu 660 spraw. W ciągu lipca rozpatrzono 83 sprawy i 32 sprawy skierowano do wyższych instancji. Odwołano i niedoprowadzono do rozprawy 137 spraw.

Litewski Sąd pracuje na podstawie kodeksu karnego, obowiązującego w Litwie przed dn. 15 czerwca 1940 r. przy czym w kodeksie tym poczyniono pewne zmiany.

Tematem rozpraw sądowych są przede wszystkim kradzieże i spekulacje, ścigane z oskarżenia publicznego. Poza tym wpływa wiele spraw z oskarżenia prywatnego. Sprawy te dotyczą głównie rozmaitych nieporozumień między obywatelami, znajdujących ujście w kłótniach, bójkach i obelgach.

RADIO

CZWARTEK, 28 sierpnia

6.00 — Chorał, sygnał czasu. 6.05 — Koncert poranny. 6.50—Wiadomości w jęz. polskim. 7.00—Wiadomości w jęz. niemieckim. 7.15 — c. d. koncertu porannego. 9.15—Wiadomości w jęz. litewskim. 9.30 — Koncert poranny. 11.15—Komunikat po białorusku. 11.30 — Muzyka południowa. 12.00—Sygnał czasu. 12.05—Antrakt muzyczny. 12.15—Komunikaty dla rolników (w jęz. polskim i litewskim). 12.30—Wiadomości w jęz. niemieckim. 12.45 — Koncert. 13.00—Wiadomości w jęz. litewskim. 13.15 — Wiadomości w jęz. polskim. 13.30 — Koncert obiadowy. 14.00 — Wiadomości w jęz. niemieckim. 15.00—Dyktowanie wiadomości w jęz. niemieckim. 15.30 — Wiadomości w jęz. białoruskim. 16.30 — Wiązanka marszów. 17.00 — Wiadomości w języku niemieckim. 17.15 — Wiadomości w jęz. litewskim. 17.30— Wiadomości w języku polskim. 17.45— Białoruskie pieśni ludowe. 18.15 — Reportaż w jęz. litewskim. 18.30 — Recital wiolonczellowy. 19.00—Komunikat z frontu w jęz. niemieckim. 19.30—Komentarze do sprawozdania niemieckich sił zbrojnych w jęz. niemieckim. 19.40—Przegląd polityczny i gazetka radiowa w jęz. niemieckim. 20.15—Wiadomości w jęz. litewskim. 20.30 — Koncert chóru Filharmonii. 20.50—Sonata Liszta h-moll, 21.20 — Wiadomości w jęz. polskim. 21.30 — Koncert reklamowy. 21.45 — Gra na harmonii. 22.00—Wiadomości w jęz. niemieckim. 22.15—Muzyka taneczna. 23.00—Zakończenie programu.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, ul. Gedymina 11-a (I piętro). Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10—15. Redaktor przyjmuje od 12 — 14. Administracja czynna od 9 — 17 (oprócz niedziel i świąt)
Ceny ogłoszeń: Wiersz milimetrowy 1 szpalt. na 4 str. — 1 rb. Drobne do 10 słów — 5 rb., następne słowo — 50 kop. Stronica ma 8 szpalt. Redakcja rękopisów niezamówionych nie zwraca. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia i terminu ogłoszeń.

Państwowa Drukarnia Nr. 1 Wilno. Wydawca — redaktor: Czesław Ancerewicz.